

Wijding van den gerestaureerden grafkelder der voorzaten van het Nederlandsche Koningshuis te Dillenburg.

Dillenburg — de bakermat der Oranjes, de geboorteplaats van den grooten Willem den Zwijger — was onlangs getuige van een indrukwekkende plechtigheid, die in verband stond met de wijding van den gerestaureerden grafkelder der voorzaten van het Nederlandsche Koningshuis en daarom ook voor de patriotisch gezinde lezers van „Timotheüs” niet van belang ontbloomt is.

De Protestantische kerk, die zich in de nabijheid van den heuvel bevindt, waarop het vorstelijke stamslot der Nassausche vorsten uit de Ottonische lijn (waartoe ook de leden van het Nederlandsche Koningshuis behooren) stond, voldeed reeds sedert lang niet meer aan de behoeften der gemeente en eischte dringend herstelling; bovendien was ook de grafkelder der Dillenburgsche vorsten in die kerk in verval geraakt. Reeds lang was men van plan, in dien toestand verandering te brengen, maar het hiertoe benoodigde geld ontbrak nog, totdat eindelijk met behulp van den Pruisischen staat, welks vorsten ook met de Nassau-Dillenburg graven- en vorstenfamilie verwant zijn, de restauratie kon plaats hebben.

Ook de Koningin der Nederlanden had een geldelijke bijdrage voor deze daad der piëteit tegenover haar voorzaten toegezegd, en wel met het bepaalde doel om op den vóórwand van den grafkelder een gedenkplaat aan te brengen als hulde aan graaf Willem den Rijken en gravin Juliana van Stolberg, de ouders van prins Willem den Zwijger, en aan diens broeder Johan den Ouden, die in de groeve zijn bijgezet. Hare Majesteit had bovendien aan haar belangstelling nog daardoor uiting gegeven, dat zij tot de plechtige wijding van de hernieuwde groeve een afgevaardigde uit Holland, den Hofraad Prof. Dr. Krämer, directeur van het Koninklijk Huisarchief, naar Dillenburg gezonden had.

De grafkelder van het vorstelijk geslacht van Oranje-Nassau bevindt zich in het koor der kerk onder de zitplaats der gymnasiasten, en is nu door een rechtopstaande gedenktafel van zwart marmer van de altaarruimte afgescheiden. Deze gedenkplaat, waarvan onze lezers hiernevens een afbeelding vinden, draagt in gulden letteren het volgende opschrift:

„Grabstätte der Nassau-Dillenburg
„Grafen- und Fürstenfamilie. Hier
„ruhen die Ahnen des preussi-
„schen und holländischen Königs-
„hauses: Graf Wilhelm der Reiche
„(† 1559) und Juliane von Stolberg
„(† 1580), die Eltern Wilhelms des
„Schweigers, und dessen Bruder
„Johann VI († 1606).”

De plaat is versierd met de bronzen medaillons van de

genoemde vorstelijke personen. Het geheel maakt een waardigen indruk op den toeschouwer.

De plechtige wijding der hernieuwde kerk, en tevens van den gerestaureerden grafkelder, had op Zondag den 24sten December van het afgelopen jaar plaats, onder grooten toeloop van de leden der Protestantische gemeente te Dillenburg en in tegenwoordigheid van vele afgevaardigden van buiten af, van de plaatselijke autoriteiten en vertegenwoordigers van verschillende historische vereenigen en van de commandanten der artillerie-regimenten „Oranje” uit Mainz en Wiesbaden. De wijding werd verricht door den grijzen superintendent-generaal uit Wiesbaden, Dr. Maurer, die aan zijn diep doordachte toespraak de woorden uit de Schrift te gronde had gelegd: „Gedenk aan de dagen van ouds; aan wat God gedaan heeft aan de voorvaderen.” Daarna hield Ds. Fremdt de feestrede in aansluiting aan Psalm 24 : 7—10, en wees vooral in het tweede gedeelte zijner toespraak op de godvruchtigheid en den offervaardigen geloofsmoed der in de groeve rustende Dillenburgsche vorsten als navolgenswaardige voorbeelden voor het hedendaagsche, vaak zoo ijdele en wufte geslacht. Ook de deugden der edele Juliana, die als een ware moeder de vreeze Gods in de jeugdige harten harer kinderen wist in te planten, sporen aan tot navolging. Vóór, tusschen en na deze toespraken,

werden deels door de gemeente, deels door een kerkkoor, toepasselijke gezangen en liederen gezongen. Ten slotte werden nog met eenige woorden van dankbare vereering door de verschillende afgevaardigden, o.a. ook door den afgevaardigde van H. M. de Koningin der Nederlanden, kostbare kransen aan de

groeve neergelegd. Gedurende deze plechtige handeling luidden de klokken en speelde het orgel zacht de oude melodie van het Wilhelmus van Nassouwe.

Des namiddags had nog een feestmaal plaats in het romantisch gelegen stedelijk Kurhaus, waaraan een aantal autoriteiten en afgevaardigden deelnamen, bij welke gelegenheid verschillende toasten op Z. M. den Duitschen keizer en H. M. koningin Wilhelmina gehouden werden, en de burgemeester van Dillenburg aan den afgevaardigde van Holland het verzoek deed, in het schoonere jaargetijde weder te komen, en dezelfde uitnoodiging tot het bezoeken van de juist voor Nederlanders aan historische gedenkwaardigheden zoo rijke stad aan de koningin en de bewoners van het schoone Nederland richtte. Ook wij spreken onzerzijds den wensch uit, dat de lezers van ons Blad, die des zomers een reis naar 't buitenland ondernemen, hun schreden ook eens naar het historisch beroemde Dillenburg en 't liefelijke Dildal mogen richten, welker landschappelijke schoonheid en versterkende berglucht een van jaar tot jaar toenemend aantal vreemdelingen en zomergasten aanlokken!

Df. J. V.

